

[Aage Frandsen.]

1954 blev man klar over, at der var en række uløste problemer, og i dag er vi i 1974. Det tyder altså på, at vi på ca. 20 års dagen for den sidste større reform får gennemført en eller anden reform, som vi i dag ikke præcist kender indholdet af. Det vil sige, at der denne gang er gået 20 år. Det er selvfølgelig en fremgang i forhold til sidst, hvor der gik 30 år.

Freddy Madsen (DKP):

Det, der kalder mig frem, er, at vi nu nogle gange i løbet af i dag har hørt, at man må jo også tage hensyn til, hvad det koster. Det er jo det salige omkvæd i dette ting, uanset hvad vi taler om. Nu er det jo et spørgsmål her om menneskelige lidelser, død og ulykke osv., og det kan ikke gøres op i penge, men lad os da prøve for en gangs skyld at se på denne kortsynede og kort-sigtede betragtning om, at man må tage hensyn til, hvad det koster. Hvad koster det i indlæggelser på hospitaler? Hvad koster det i invalidepensioner? Hvad koster det i sygepenge? Hvad koster alt det, som samfundet må betale for de ulykker, der sker, og for de forhold, der er til skade for arbejderne på arbejdspladserne? Alt det kunne man jo prøve at gøre op. Så er jeg sikker på, at det kun vil dreje sig om småpenge, det, vi her taler om.

Men her møder vi igen den indstilling, at når det drejer sig om almindelige mennesker, så skal det både være kortsynet, så skal det være uøkonomisk, så skal det være planløst, og så må det fremfor alt ikke koste penge på det korte sigt, selv om der kunne spares betydelig større summer på det lange sigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsmæssig uddannelse af specialarbejdere m. fl. og omskoling.

(Lovforslaget (nr. 60) findes i tillæg A. sp. 921, fremsættelsen i tidenden sp. 875).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til de tre paragraffer, der ifølge loven skal tages op til revision i denne folketingssamling.

Der er for det første spørgsmålet om, hvem der kan anbefale en specialarbejders deltagelse på et kursus. Her er jeg enig med ministeren i, at den ordning, der hidtil har været praktiseret, hvorefter de organiserede arbejdere skal anbefales af deres arbejdsledelseskasse, altså af deres fagforening, og de uorganiserede arbejdere af arbejdsformidlingskontoret, har fungeret tilfredsstillende, så den kan vi roligt lade fortsætte. De fagforeningskontorer, jeg har forbindelse med, har også fundet denne ordning rimelig.

Lovens § 16 handler om erhvervsforberedende uddannelse for unge arbejdsledige mellem 18 og 25 år. Det er den paragraf, der afløste den gamle ungdomslov. Jeg synes, det er tilfredsstillende at kunne konstatere, at $\frac{2}{3}$ af de unge mennesker, som har haft beskæftigelsesvanskeligheder af personlig eller social karakter, nu tilsyneladende er kommet på den rette hylde gennem det tilbud, man i kraft af denne lov har givet. I udvalget vil jeg godt drøfte, om alle unge mennesker, der er i den situation, bliver gjort opmærksom på det tilbud, man her har til dem. Jeg vil også godt spørge, om det forholder sig sådan, at det kun er på de 4 skoler, der står nævnt, at disse tilbud eksisterer. Jeg mener, der er flere af vore skoler, hvor uddannelsen praktiseres, men det er ting, jeg gerne vil have diskuteret i udvalget. Ellers har jeg ikke bemærkninger til den paragraf.

Endelig har vi spørgsmålet om støtte til omskoling, og hele det spørgsmål har jo været genstand for megen diskussion, også sidst vi behandlede loven. Det drejer sig især om de personer, der af forskellige årsager har brug for en længerevarende ud-